

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 258. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm13788/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

de offer dem, eller for at see, om Nogen af de Guder, Krosus var bekendt for saa ivrig at byrke, kunde redder ham fra Jiden. Da gientog Krosus tre Gange Iydelig Selenid Thron, og skændte han nobig vilde sige, hvad han meende der med, som det dog ud, da Man satte haardt ind paa ham, og da Krosus fik det at høre, drøegde Tanken om Lyffens Luner ham vel til Melkenhed, men Haaret var allerede tænde og lod sig ikke slukke, før en pludselig Stof-Negn kom til Hjelpe, og det var, efter Lyffernes Gigende, Frukten af en Bon, Krosus i sin Vled gjorde til Apot. Krosus blev nu løst af sine Lænker, og da Krosus, foruden god Behandling, tilbød ham en særdeles Naades-Bevisning, som han selv maatte bestemme, forlangte han blot Lov til at Rikke Græker-Guden (Apel) sine Lænker, med det Spørgsmaal: om det var Gude-Lov i Grækenland at betale Gode med Dødt? Den Alibielse gav Krosus ham med stor Fornøielse, og Lænkerne saavel som Debetidelsen blev ogsaa rigtig bragt til Delphi, men Thronen (Pythia) vidste godt at forsvare Guden, dels med den ubotelige Stævne, som Ingen kunde forandre, og dels med den Bemærkning, at det var Krosus der havde betraget sig selv, haade ved at tænke, den store Thron der stude svæve, umuelig kunde være hans egen, og ved at tage Dødt om Muelen paa Nidernes Thron saar grovt, at det ei falde ham ind, at Krosus, som Frukten af et ulige Vægtelad mellem den Mediske Prindsesse og en Persisk Underfaant, kunde ogsaa kaldes en Mule*).

De Asiatiske Græker tilbød nu strax at uberkaste sig paa samme Vilkaar, som de havde staaet under Krosus, men Krosus, som, i Begyndelsen af Krigen, forglæved havde søgt at lokke dem til Brasild, vilde nu Jintet høre om Vertingelser, og svarede dem med Jabelen om en Hvide-Spiiler,

*) Herod. l. 88—88, 91.

